

POSUDEK NA DIPLOMOVOU PRÁCI

LUKÁŠE LEGNERA

Krizová intervence u sebevražd

Lukáš Legner se v předložené diplomové práci věnuje otázkám krizové intervence v terénu u osob demonstrujících sebevražedné jednání. Jedná se o tematiku neustále psychologicky aktuální.

Diplomová práce je poměrně obsáhlá, samotný text obsahuje 140 stran, k textu dále přikládá přílohy a přepisy realizovaných polostrukturovaných rozhovorů. Práce je klasicky členěna na část teoretickou a část empirickou.

Teoretická část je rozdělena do tří kapitol. V první kapitole se autor věnuje definici a teoriím krize, možné psychopatologické symptomatice, sociální opoře, první psychické pomoci a krizové intervenci. Druhá část je věnována tematice sebevražedného jednání. Autor v ní uvádí podrobné vymezení typů suicidálního jednání, statistiku sebevražedného jednání, otázky vztahující se k etice a právu, teorie suicidálního jednání, rizikové a protektivní faktory a hodnocení suicidálního rizika. V poslední kapitole se zaměřil na krizovou intervenci u suicidálního jednání a vyjednávání. Teoretická část je zpracována přehledně, autor v ní uvádí informace relevantní k tématu. Citační práce je dobrá. K vypracování tématu použil velký počet literárních zdrojů. Na s. 24 je pro mě nesrozumitelný příklad uváděný k popisu empatie "Tohle řekl?". U tematiky krizového vyjednávání autor popisuje konkrétně vyjednávání v situacích s rukojmími, což vysvětluje rozlišením technik vyjednávacích (situace s rukojmími) a krizově-intervenčních (suicidální jednání).

V empirické části si autor kladl za cíl popsat krizovou intervenci v terénu u osob pokoušejících se o sebevraždu za pomoci reflexe odborníků tuto intervenci poskytujících. Položil si několik výzkumných otázek a podotázek. Výzkumné otázky se netýkají jen přímo průběhu krizové intervence, ale i toho, co lidé poskytující krizovou intervenci v terénu potřebují pro kvalitní odvedení a zkvalitnění jejich práce. K zodpovězení výzkumných otázek použil kvalitativní metodologii. Provedl 12 polostrukturovaných rozhovorů, data z nichž následně analyzoval metodou IPA. Výzkumný soubor tvořilo 12 osob provádějících krizovou intervenci v terénu, a to konkrétně 5 psychologů HZS, 1 asistent psychologa, 3 policejní vyjednávači a 3 hasiči s různorodou zkušeností s krizovou intervencí u suicidálního rizika. Autor detailně popisuje průběh výzkumu, vysvětluje metodu IPA a

postup vlastní analýzy. V části věnované analýze dat uvádí na doložení kategorií a podkategorií četné citace z rozhovorů.

Upřednostnila bych, kdyby jednotlivé kategorie i podkategorie byly v textu vizuálně označeny, autor je sice uvádí v příloze, avšak domnívám se, že orientace v textu i samotná analytická práce by byly přehlednější. Považuji za překvapující, že se mezi strategiemi krizové intervence s osobou v suicidálním riziku neobjevila práce s emocemi (s. 135). Na s. 137 píše, že se nemá nikdy přistupovat na to, aby suicidantovi byla přivedena blízká osoba, v části analýzy ale popisuje rozlišení, za jakých okolností k tomuto kroku přistoupit a za jakých ne. Domnívám se, že vymezení hranic krizové intervence a osobní angažovanost nemusí stát proti sobě (s. 138). V informovaném souhlasu autor neuvádí své jméno. Kladně hodnotím analýzu týkající se fází krizové intervence a potřeb interventů.

V diskusi diplomand kriticky hodnotí realizaci výzkumu a srovnává dosažené výsledky s literaturou. Grafické zpracování je na dobré úrovni.

Diplomand prokázal v diplomové práci schopnost pracovat s odbornou literaturou a realizoval mapující studii. Na vypracování předložené práce pracoval velmi samostatně.

Předloženou diplomovou práci Lukáše Legnera doporučuji k obhajobě. Navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Praze, 14.5.2013

PhDr. Katarína Loneková, Ph.D.